

Abstrakt

Diplomová práce se na příkladu Ludmily Benigny ze Šternberka (okolo 1612–1672), jejíž osobnost je místy komparována s osobnostmi jejích současnic, věnuje některým aspektům duchovního světa aristokratky doby raného baroka v prostředí zemí Koruny české. Zejména na základě příručky *Duchovní cvičení* sv. Ignáce a pozdějších řádových předpisů se autorka pokouší nastínit roli soukromého jezuitského zpovědníka urozené ženy; podle dopisů zpovědníků ze šternberského archivu popisuje, jak vypadala konkrétní duchovní formace ovdovělé Ludmily Benigny. Dotýká se též jazykového vzdělání šlechtičen té doby a jimi čtené literatury. S duchovním životem souvisí také představa tzv. dobré smrti, příprava na ni a druhý život podporovatelek Tovaryšstva v jezuitských textech.

Dále práce představuje dobový ideál vdovského života a na konkrétních příkladech porovnává ideální a skutečné i právní a společenské postavení vdovy ve společnosti. Ukazuje, že Ludmila Benigna, známá v uměleckohistorické literatuře jako mecenáška, stavitelka a dobrodínka několika řádů, v mnohém následovala záměry zemřelého manžela a jeho rodu.

Klíčová slova

Ludmila Benigna ze Šternberka, roz. Kavková z Řičan; (barokní) zbožnost; jezuitský řád; zpověď a její význam; duchovní formace aristokratky; vdovský stav; patronace; rekatolizace; 17. století